

Vantaan rakennusvalvonta
Kielotie 20 C
01300
Vantaa

Oikaisuvaatimus maisematyöluvasta LP-092-2024-03581 (Vantaanpuistontie 4)

Vaadimme ensisijaisesti, että lupa-arkkitehti Jekaterina Batrakovan 15.5.2025 tekemä maisematyölupapäätös § 369 (lupatunnus LP-092-2024-03581, Vantaanpuistontie 4) kumotaan ja asia palautetaan viranomaisen uudelleen käsiteltäväksi. Vaikka katsomme, että lupa on lainvastainen, vaadimme toissijaisesti, että pinnantasaaminen kielletään, puiden hakkaamisen lupa-aluetta pienennetään huomattavasti ja, että se kattaisi vain vanhojen navettarakennusten välittömässä läheisyydessä olevan n.s. piha-alueen sekä siellä kasvavat matalat puut. Lupa-arkkitehti Jekaterina Batrakova on 30.5.2025 kirjallisesti ilmoittanut, että päätöksen oikaisuvaatimusaikaa jatketaan 6.6.2025 saakka.

Maisematyölupahakemus on saapunut viranomaiselle 28.6.2024 ja koskee Piispankylän kaupunginosassa sijaitsevaa kiinteistöä 92-409-4-14 (Söderkulla). Lupaa arvioidessa sovelletaan vireilletulon aikana voimassa ollutta lainsäädäntöä. Kiinteistöllä on voimassa oikeusvaikutteinen yleiskaava 2020 (YK0048, Kv 25.1.2021, voimaantulo 11.1.2023), jonka mukaan alue on kaavoitettu työpaikka-alueeksi (TP). Kiinteistö ei kuulu Helsingin seudun ympäristöpalveluiden (HSY) huleveden tai jätevesien viemärintialueeseen. Alue sijaitsee Helsinki-Vantaan lentomelualueella. Korkein hallinto-oikeus on kieltänyt alueen asuinrakennusten lisärakentamisen lentomeluun viitaten vuonna 1987. Lupa-alue sijaitsee osin 1. luokan vedenhankintaa varten tärkeällä pohjavesialueella (Vantaanpuisto 0109208) sekä valtakunnallisesti arvokkaalla maisema-alueella (Vantaanjokilaakson viljelymaisema VAM010009). Alueen lävitse kulkee itä-länsi -suunnassa yleiskaavaan merkitty ekologinen yhteys (kts. LIITE 1).

Maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:n mukaan maisemaa muuttavaa maanrakennustyötä, puiden kaatamista tai muuta näihin verrattavaa toimenpidettä ei saa suorittaa ilman lupaa (toimenpiderajoitus) [...] 2) yleiskaava-alueella, jos yleiskaavassa niin määrätään; [...] Maisematyölupaa koskevia säännöksiä ei sovelleta sellaiseen maa-ainesten ottamiseen, johon tarvitaan maa-aineslaissa tarkoitettu lupa. Maankäyttö- ja rakennuslain 140 §:n 1 momentin mukaan alueella, jolla on voimassa asemakaava tai yleiskaava, maisematyölupa on myönnettävä, jollei toimenpide vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen taikka turmele kaupunki- tai maisemakuvaa. Maankäyttö- ja rakennuslain 197 §:n 1 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa ja muuta viranomaispäätöstä tehtäessä on lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään.

Katsomme seuraavista syistä, että maisematyölupaa ei saa myöntää, koska luvan myöntäminen vaikeuttaa alueen käyttämistä kaavassa varattuihin tarkoituksiin, turmelee kaupunki- ja maisemakuvaa sekä on luonnonsuojelulain vastainen.

Luvan hakemuksessa haetaan lupaa puiden kaatoon ja tontin pinnantasaamiseen tontin siistimiseksi ja turvalliseksi saattamiseksi. Hakemuksesta ei kuitenkaan käy ilmi mitä

puulajeja, kuinka monta kappaletta tai kuutiometriä puuta aiotaan kaataa tai kuinka monta kuutiometriä kivi- tai maa-ainesta poistetaan. Lupa-alueella on satoja eri ikäisiä, -kokoisia sekä -lajisia puita ja luvassa on sallittu tehdä täysi avohakkuu asemapiirroksen kuvaamalle alueelle.

Asemapiirroksen pinnankorkojen perusteella maa- ja kiviainesta aiotaan poistaa tai siirtää jopa 9000 m³, mitä ei voida pitää vähäisenä. Hakemuksessa ei ole selvitetty sitä käytetäänkö kaikki kiinteistöltä saatava maa- ja kiviaines kiinteistön alueella, kuljetaanko ylijäämämaita pois kiinteistöltä jonnekin muualle käytettäväksi tai varastoitavaksi tai sitä, kuinka paljon maita on tarkoitus tuoda kiinteistön ulkopuolelta. Lisäksi maisematyölupasuunnitelmassa ei ole esitetty sitä aiotaanko kiinteistöllä olevat pintamaat kerätä talteen uudelleen levitettäväksi maisemointia varten, istutetaanko alueelle puita tasauksen jälkeen tai sitä murskataanko kiinteistöltä louhitut kiviainekset kiinteistön alueella käytettäväksi siellä tai muualla.

Maa-aineslain 4 §:n mukaan kiven, soran, hiekan, saven ja mullan ottamiseen pois kuljetettavaksi on saatava lupa. 2 §:n mukaan ainoa poikkeus lupatarpeeseen koskee kiinteistöllä rakentamisen yhteydessä irrotettujen ainesten ottamista. Lain 3 §:n maa-aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa. Hakemuksessa ei ole esitetty mitään toimia sen varmistamiseksi, että pohjavesialueen vedenlaatu tai korkeus ei muutu luvassa esitettyjen toimien vuoksi. Lain 4 §:n ei voida soveltaa, koska aineksia ei oteta omaa tavanomaista kotitarvekäyttöä varten asumiseen tai maa- ja metsätalouteen eikä käyttö liity rakentamiseen tai kulkuyhteyksien kunnossapitoon. Viranomaisen ei ole myöskään antanut mitään määräyksiä esimerkiksi naapurikiinteistöjen kaivojen pohjavesitason seurannasta tai pyytänyt Uudenmaan ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen lausuntoa maisematyöluvan vaikutuksista pohjavesialueen tilaan.

Luvan liitteenä olevassa asemakaavapiirroksessa ilmenee, että kiinteistön pintavedet (hulevedet) aiotaan johdetaan tontin reunoilla oleviin niskaojiin. Yleiskaava 2020 kaavamääräyksen mukaan hulevesien muodostumista on pyrittävä ehkäisemään ja muodostuvat hulevedet on viivytettävä (imeytettävä). Hakemukseen ei ole liitetty pituus- tai poikkileikkauksia kiinteistöstä ennen ja jälkeen tasauksen tai selvitystä maaperän koostumuksesta, joten on mahdotonta tehdä päätelmiä alueen reunojen kaltevuudesta, syntyvien hulevesien määrästä tai kulkusuunnista tasauksen valmistuttua. Päätöksessä mainitun Vantaan i-water vihertehokkuuslaskurissa käytettyjä laskenta-arvoja ei ole selostettu tarpeeksi tarkasti toiminnanharjoittajan hakemuksessa tai vastineessa naapurien muistutuksiin. Lisäksi yleiskaava 2020 pohjavesialueiden kaavamääräyksissä määrätään, että "jatkosuunnittelun tulee perustua riittäviin maaperä- ja pohjavesiselvityksiin".

Vesilain 5. luvun 5 §:n, hallituksen esityksen vesilaiksi (HE 277/2009) sekä naapuruussuhdelain 17 §:n perusteella on selvää, että hulevesien johtaminen yhteiseen raja-ojaan tai toisen kiinteistölle edellyttää tarpeellista käyttöoikeutta, joka voidaan saavuttaa

maanomistajien keskinäisellä sopimuksella tai ympäristönsuojeluviranomaisen päätöksellä. Hakemuksessa, sen liitteissä tai luvassa ei ole mainintaa tällaisista sopimuksista tai päätöksistä eikä suunnitelmaa hulevesien ohjauksesta rajaojiin tai toiselle kiinteistölle olisi tällöin saanut hyväksyä.

Hakemuksessa ja lupaehdoissa ei ole mallinnettu mikä vaikutus puuston kaadolla sekä tasaustöillä on ympäröivien asuinhuoneistojen melutasoon luvan mukaisten töiden valmistuttua. Päätöksessä ei ole myöskään annettu määräyksiä työajoista, pölyn tai melun hallinnasta. Vantaan kaupungin ympäristönsuojelumääräysten (Kv 22.4.2024 § 5, voimaantulo 1.6.2024) mukaan louhinnasta ei tarvitse tehdä ympäristönsuojelulain mukaista meluilmoitusta kun töitä tehdään arkinen maanantaista perjantaihin klo 7–18 välisenä aikana ja työn enimmäiskesto on 25 päivää. Tällöin maisematyöluvan myöntämisen jälkeen ei voida enää antaa oikeudellisesti sitovia lisämääräyksiä melusta.

Valtioneuvoston päätöksen melutason ohjearvoista 3 §:n mukaan asuinhuoneissa on ohjeena, että ulkoa kantautuvasta melusta aiheutuva melutaso sisällä alittaa melun A-painotetun ekvivalenttitason (LAeq) päiväohjearvon (klo 7-22) 35 dB ja yöohjearvon (klo 22-7) 30 dB. Finavian ja Traficomien Helsinki-Vantaan lentoaseman lentomelukatselmuksien sekä vuosiraporttien mukaan lupakiinteistö ja sen naapurikiinteistöt kuuluvat vilkkaimpaan lentomeluvyöhykkeeseen, missä on keskimäärin yli 16 nousua tai laskua päivää kohden sekä missä lentomelu ylittää 60 dB (Lden). Kiinteistön lounaispuolella 30 - 110 metrin etäisyydellä kulkee myös seututie 130 (tuhansia ajoneuvoja viikossa) sekä valtatie 3 (n. 440 000 - 445 000 ajoneuvoa viikossa).

Ympäristönsuojelulain 2. luvun 7 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on järjestettävä toimintansa niin, että ympäristön pilaantuminen voidaan ehkäistä ennakolta. Jos pilaantumista ei voida kokonaan ehkäistä, se on rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi. Toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintansa päästöt (mm. melu) ympäristöön mahdollisimman vähäisiksi. Naapuruussuhdelain (26/1920) 17 §:n mukaan kiinteistöä ei saa käyttää siten, että naapurille, lähistöllä asuvalle tai kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa hallitsevalle aiheutuu kohtuutonta rasitusta melusta. Vantaan yleiskaava 2020 määräyksissä määrätään, että "koko kaava-alueella on meluntorjuntatarve lentomelua ja muuta liikennemelua vastaan".

Lupa-alueen läpi kulkee yleiskaavaan 2020 merkitty länsi-itä -suuntainen ekologinen yhteys, joka kytkee liito-oravapopulaatiot ja muut eläinlajit Vantaankoskelta Vantaanpuistoon, sieltä 300 metrin päässä sijaitsevan Vantaanotkon liito-oravametsikköön sekä Petikon ja Vestran metsäalueiden kautta edelleen Espoon viheralueverkostoon. Seuraaviin itä-länsi -suuntaisiin ekologisiin yhteyksiin on matkaa noin 2,5 kilometriä. Yleiskaava 2020 ekologinen runkoyhteys -alueiden kaavamääräyksissä määrätään, että "ekologisen verkoston jatkuvuus tulee turvata [...] Yhteyden hoidossa, käytössä ja yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa tulee ottaa huomioon luontoarvot, kulttuurihistorialliset ja maisemalliset arvot ja varmistaa, että ekologinen yhteys säilyy tai kehittyy luonnon olosuhteiltaan monipuolisena ja mahdollisimman leveänä".

Luonnonsuojelulain 8. luvun 78 §:n mukaan Euroopan unionin luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteessä IV a mainitut eläinlajit (esimerkiksi liito-orava tai lepakot) ovat tiukkaa suojelua edellyttäviä eliölajeja. Tiukkaa suojelua edellyttävään eläinlajiin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- tai levähdyspaikkoja ei saa hävittää eikä heikentää.

Euroopan unionin tuomioistuin on 2.7.2020 antanut ennakkoratkaisun C-477/19 asiassa IE vastaan Magistrat der Stadt Wien, joka koskee muun ohella luontodirektiivin (92/43/ETY) 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan tulkintaa. Ratkaisun mukaan direktiivilajien lisääntymis- ja levähdyspaikat ovat lain mukaan suojeltuja, vaikka laji ei enää niillä esiinny, jos on riittävän todennäköistä, että laji palaa kyseisille paikoille. Lisäksi Euroopan unionin tuomioistuin on 28.10.2021 antanut ennakkoratkaisun C-357/20 asiassa IE vastaan Magistrat der Stadt Wien. Ratkaisussa todettiin, että direktiivin (92/43/ETY) 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan suojellun eläinlajin lisääntymispaikkoja on suojeltava niin kauan kuin se on tarpeen, eikä lajin havainnot "vanhene". Korkein hallinto-oikeus on päätöksessään (30.8.2023/2451) todennut, että ennakkoratkaisua C-477/19 tulee soveltaa liito-oravan suojeluun Suomessa.

Lisääntymis- ja levähdyspaikan turvaamisen kannalta keskeistä on sen säilyminen ekologisesti toimivana, mikä edellyttää pesäpuiden lisäksi riittävien kulkuyhteyksien suojelemista osana lisääntymis- ja levähdyspaikkaa. Paikalliset ekologiset yhteydet tulisi ensisijaisesti säilyttää vähintään 100 metriä leveinä (esimerkiksi Espoon pohjois- ja keskiosien yleiskaavan selvitykset 2016). Pelkästään liito-oravalle tärkeän metsäyhteyden minimileveydeksi on määritetty 20-50 m (Etelä-Espoossa vähintään 30 metriä), ja siinä puuston tulisi olla vähintään 10 metrin korkuista ja enintään korkeutensa etäisyydellä toisistaan (esimerkiksi Rambollin Myrmyrmen-Kivistön-Ylästön alueen liito-oravaselvitys 2016). Nämä vaatimukset eivät ole ristiriidassa Ympäristökeskuksen 31.03.2025 antaman lausunnon kanssa, missä edellytetään liito-oravan kulkuyhteyden säilyttämistä toimivana ilmoittamatta kuitenkaan mitään vaatimusta kulkuyhteyden leveydeksi. Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikojen sekä ekologisten yhteyksien keskipisteinä on pidettävä vanhoja tai käytössä olevia kolopuita. Hakijan asemapiirustuksessa esittämä noin 5-10 metrin suojavaiohyke kiinteistön rajoilla ei ole riittävä, vaan koko lupa-alue tulee jättää hakkaamatta.

Liito-oravien ydinalue sijoittuu Vantaanpuistossa lupa-alueen välittömään ympäristöön. Rambollin selvityksessä vuonna 2016 papanahavaintoja tehtiin hyvin laajalla alueella Vantaanpuiston kerrostaloalueiden piha-alueiden reunoilta ja lähimetsistä. FCG:n selvityksessä vuonna 2020 lupa-alueella ei tehty liito-oravahavaintoja, mutta selvitysraportissa todetaan, että kevään 2020 sääolosuhteiden vuoksi on kuitenkin mahdollista, että lajin elinympäristöksi soveltuvilla metsäkuvioilla voi esiintyä yhä liito-oravia. Vuonna 2025 tehdyssä selvityksessä todettiin, että lupa-alueelta ei löytynyt liito-oravan jätöksiä, mutta siellä havaittiin kolopuu. Vantaanpuiston alueella ei ole tehty liito-oravaselvityksiä vuosina 2017-2019 ja 2021-2023. Metsäliikkeen vapaaehtoisten luontokartoittajien havaitsivat lupa-alueella 29.5.2025 yhden uuden kolopuun, jota ei aiemmin ole merkitty Vantaan kaupungin karttapalveluun (kts. LIITE 2). Lisäksi viereiseltä kiinteistöltä RN:o 92-409-6-22 havaittiin pienellä alueella kolme kolopuuta. Tältä alueelta johtaa ekologinen yhteys Vantaanpuistontie ylitse lupa-alueelle.

Suomen luonnonsuojeluliiton vuonna 2024 julkaiseman ja FT, biologi, liito-oravatutkija Risto Sulkavan kirjoittaman tutkimuksen (Lisääntymis- ja levähdyspaikan määrittelyn laillisuusperusteet liito-oravakartoituksissa ja niiden tulosten tulkinnassa) mukaan "kaikilla naaraankaan asuttamalla reviireillä ei papanakasoja ole ainakaan kaikkina vuosina. Toisin sanoen, varmaa päätelmää naarasreviirin ja LLP:n (lisääntymis- ja levähdyspaikan) puuttumisesta ei voi tehdä papanakasojen puuttumisen perusteella [...] LLP:n määrittämiseksi ei tarvitse löytää pesiä tai muita levähdykseen käytettyjä pisteitä, koska lisääntymis- ja levähdyspaikan määrittäminen ei sitä vaadi". Yleinen käytäntö on, että mikäli vähintään viitenä peräkkäisenä vuotena alueelta ei löydy liito-oravan papanoita tai lajin näköhavaintoja, pyydetään lausunto ELY-keskukselta siitä, pidetäänkö tyhjiillään ollutta metsänkohtaa vielä jatkossakin lisääntymis- ja levähdyspaikkana. Luonnonsuojelulain 7 §:n 1 momentin mukaan päätöksenteossa tulee kiinnittää huomiota luonnon monimuotoisuuden merkittävän vähenemisen tai häviämisen uhkaan, vaikka siitä ei olisi olemassa varmistettua tieteellistä tietoa.

Viranomaisen ei ole pyytänyt Uudenmaan ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen lausuntoa Vantaanpuiston alueen liito-oravien lisääntymis- ja levähdyspaikoista maisemaluvan käsittelyn aikana. Viranomaisen on jo aikaisemmin heikentänyt liito-oravan elinmahdollisuuksia Vantaanpuiston alueella antamalla luvan avohakata muun muassa kiinteistöt RN:o 92-409-5-4 ja 92-409-6-20 vuonna 2023. Kiinteistöt sijaitsevat noin 100 metrin päässä lupa-alueesta koilliseen. Sulkavan tutkimuksen mukaan alle 150 metrin etäisyydellä lisääntymis- ja levähdyspaikan keskipisteestä tehty avohakkuut heikentävät alueen ekologista toiminnallisuutta, koska ne laskevat liito-oravan esiintymistodennäköisyyttä alueella. Täten ekologista toiminnallisuutta ei saa edelleen heikentää sallimalla maisematyöluvan mukaiset avohakkuut lupa-alueella. Lisäksi yleiskaava 2020 työpaikka-alueita (TP) koskevassa kaavamääräyksissä määrätään, että "alueen toteutuksessa tulee kiinnittää erityistä huomiota kaupunkitilan viihtyisyyteen sekä kävelyn ja pyöräilyn mahdollisuuksiin. Alue tulee toteuttaa vihertehokkaasti". Lupa-alueen avohakkuu ja tasaaminen on siten luonnonsuojelulain, että myös yleiskaava 2020 määräysten vastaisia.

Liito-oravien lisäksi on hyvin todennäköistä, että lupa-alueella esiintyy eri lepakkolajeja. Alueelta on myös näkö- ja kuulohavaintoja erittäin uhanalaisista tervapääskyistä. Tervapääsky on luonnonsuojelulain 69 §:n nojalla rauhoitettu. Lain 70 §:n mukaan tervapääskyn toistuvasti käyttämän pesän vahingoittaminen on kiellettyä lisääntymiskauden ulkopuolella. FCG:n vuonna 2020 tekemässä tutkimuksessa lupa-alueelta 500 metrin päässä sijaitsevan Vantaankosken Myllytontin alueella esiintyy kolmea lepakkolajia; pohjanlepakkoa, vesisiippaa sekä korvayökköä. Alueelta johtaa ekologinen yhteys Vantaanpuistoon ja lupa-alueelle. Koska lupa-alueella tai Vantaanpuistossa ei ole tehty lepakkoselvityksiä, on mahdotonta sanoa, esiintyykö lupa-alueella lepakoita. Lupa-alueella ja naapurikiinteistöillä sijaitsee paljon vanhoja rakennuksia sekä tikankoloja, jotka soveltuvat lepakoiden päiväpiiloiksi tai erittäin uhanalaisten räystäspääskyjen ja muiden pääskyjen pesimäpaikoiksi. Lepakko- ja lintuselvitys olisi tullut tehdä ennen maisematyöluvan myöntämistä.

Lupa-alue koostuu pääasiassa tuoreesta runsas- tai keskiravinteisesta lehdosta. Suomen ympäristökeskuksen ja Ympäristöministeriön Suomen lajien uhanalaisuus - Punainen kirja 2019 mukaan tuore runsasravinteinen lehto on erittäin uhanalainen (EN) ja keskiravinteinen vaarantunut (VU) metsäluontotyyppi Etelä-Suomessa. Metsäliikkeen vapaaehtoiset luontokartoittajat havaitsivat 29.5.2025 lupa-alueella lahoppua yhteensä 45,3 kuutiota eli 36,2 kuutiota hehtaarilla. Lahoppuun määrän osalta alue täyttää METSO I -alueen suojelukriteerit, joka on yli 10 kuutiota lahoppua hehtaarilla. Epäedullisesta ajankohdasta ja kohteen pienialaisuudesta huolimatta lupa-alueelta löydettiin rustikkaa, joka on Suomessa harvinaisena tavattava kääpälaji ja siten Punaisessa kirjassa luokiteltu silmälläpidettäväksi (NT). Suomen lajitietokeskuksen laji.fi -tietokannassa on Vantaalta ainoastaan yksi aikaisempi havainto tästä lajista. Lupa-alueella olisi tullut tehdä kattava luontoselvitys ennen maisemaluvan myöntämistä.

Kaupungin johtava maisema-arkkitehti Laura Muukka on antanut 9.5.2025 lausunnon lupahakemuksesta. Lausunnon mukaan "kasvillisuutta erityisesti avoimen maiseman reunassa on säilytettävä. Uudesta reunasta on tultava luonteva ja vihreä". Lupa on myönnetty kuitenkin niin, että lupaehdoissa viitataan vain lausuntoihin ja niiden ehtoihin eikä luvan myöntäjä ole antanut lausuntoihin viitaten täsmällisiä määräyksiä. Lupa on tällöin monitulkintainen ja asemapiirroksen perusteella luvan haltijalle on myönnetty oikeus paikoin kaataa kaikki puut Vantaanpuistontielle saakka. Hallintolain (434/2003) mukaisen hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti tärkeitä lupamääräyksiä ei saa jättää päätettäväksi esimerkiksi luvan myöntämisen jälkeisissä työmaakatselmuksissa.

Vaikkakaan vanha maankäyttö- ja rakennuslaki ei sitä suoranaisesti edellyttänyt, 1.1.2025 voimaan tulleen rakentamislain 66 §:n 1 momentin mukaan kunnan on pyydettävä museoviranomaisen lausunto, jos lupaa haetaan kohteeseen tai alueelle, joka kuuluu valtakunnallisesti arvokkaaseen maisema-alueeseen. Tähän maisema-alueeseen kuuluvat muun muassa lupa-alueen viereisellä kiinteistöllä RN:o 92-409-4-22 sijaitseva Söderkullan tilan vuonna 1890 valmistunut päärakennus pihapiireineen, kiinteistöllä RN:o 92-409-6-21 sijaitseva vuonna 1921 valmistunut entinen suomalainen kansakoulu sekä kiinteistöllä 92-409-5-5 sijaitseva vuonna 1903 valmistunut Bergkullan asuinrakennus. Nämä rakennukset ovat kaikki rakennusperintökohteita. Hallintolain (434/2003) mukaisen hyvän hallinnon periaatteen mukaan viranomaisen olisi tullut pyytää museoviranomaisen lausunto maisematyölupahakemuksesta.

Yleiskaava 2020 maisemallisesti arvokkaiden alueiden kaavamääräyksissä määrätään, että "rakennus- ja kulttuurihistoriallisia arvoja sekä maisemakuvaa on suojeltava. Rakennus- ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakenteet, pihapiirit tai puistot sekä maisemallisesti merkittävät kujanteet, pensasaidanteet ja yksittäispuut on säilytettävä [...] Alueella tapahtuva rakentaminen, ympäristörakentaminen ja ympäristöhoito tulee sopeuttaa alueen maisematai kaupunkikuvallisiin, kulttuurihistoriallisiin ja rakennustaiteellisiin arvoihin. [...] Avoimen maisematilan reunoihin on kiinnitettävä erityistä huomiota".

Hallintolain 6. luvun 34 §:n 1 momentin mukaan asianosaiselle on ennen asian ratkaisemista varattava tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun. Hallituksen

esittelyn hallintolaiksi (HE 72/2002) perustelujen mukaan kuulemisvelvoitteen osalta asianosainen voi tarkoittaa niin varsinaista asianosaista kuin muutakin asianosaista. Hallintolain 54 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen on huolehdittava asian käsittelyn kuluessa ilmoituksen, kutsun tai muun asian käsittelyyn vaikuttavan asiakirjan tiedoksiantamisesta.

Viranomainen on kuullut naapureita 3.4.2025. Tällöin naapureille on toimitettu linkki Lupapiste.fi -palveluun, joka sisälsi vain 1.4.2025 päivätyn asemapiirroksen. Koska kuuleminen tehtiin samanaikaisesti kuin viranomaisilta pyydettiin lausuntoja, naapureilla ei ollut mahdollisuutta tutustua 7.4.2025 annettuun Vantaan kaupungin kiinteistöjen ja tilojen palvelualueen lausuntoon eikä 9.5.2025 annettuun kaupungin johtavan maisema-arkkitehdin lausuntoon. Koska on selvää, että nämä lausunnot ovat vaikuttaneet asian ratkaisuun, olisi naapurikuuleminen pitänyt tehdä vasta sen jälkeen kun viranomaiset olivat jättäneet omat lausuntonsa. Hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti naapureille olisi lisäksi tullut antaa pääsy kaikkeen Lupapisteeseen tallennettuun ja asian ratkaisuun liittyvään aineistoon. Naapureiden kuuleminen on täten tehty hallintolain vastaisesti.

Kantamme on, että kiinteistöä voidaan siistiä, saattaa turvalliseksi sekä sitä voidaan käyttää edelleen työpaikka-alueena (TP) ilman, että maisematyölupan mukaisia töitä tehtäisiin alueella. Varaamme oikeuden täydentää oikaisuvaatimusta siihen saakka, kunnes viranomainen on käsitellyt oikaisuvaatimuksen.

LIITE 1. Vantaan kaupunki. Lupa-aluetta koskevia karttoja.

LIITE 2. Metsäliikkeen kartoittajat. 1.6.2025. Raporttiluonnos Vantaanrinteen metsän luontoarvoista. Lopullinen raportti toimitetaan sen valmistuttua viranomaiselle.